

Megjelen minden második napon
kedd, csütörtök és szombat este.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Sátoralja-Ujhely, főter 9. szám.

Kéziratokat nem adunk vissza.

Apró hirdetéseknek minden garmond szó
4 fill., vastagabb betűkkel 8 fill.

Nyilttérben minden garmond sor 80 fill.

ZEMPLÉN

POLITIKAI HIRLAP.

ifj. Meczner Gyula
főszerkesztő.

dr. Szirmay István
felelős szerkesztő.

dr. Hám Sándor
főmunkatárs.

Előfizetési ára:

Egész évre 12 korona, félfévre 6 kor,
negyedévre 3 kor.
— Egyes szám ára 8 fillér. —

Hirdetési díj:

Hivatalos hirdetéseknek minden szó után
2 fill. Petit betűnél nagyobb, avagy disz-
betűkkel, vagy kerettel ellátott hirdetések
termérték szerint egy négyszög centim.
után 6 fill. — Állandó hirdetéseknek ár-
kedvezmény.

Dogma és delegáció.

— febr. 2.

Beöthy Ákos tagadhatlanul egyike a Ház legérdekesebb szónokának. Nagy tudása, eredeti — néha szinte különöz felfogása, csipkedő, sőt olykor maró gunyolódása soha sem marad hatás nélkül. Az meg már előre bizonyos, hogy a vitába mindig bele kever valami új ötletet, új gondolatot s az ő felszólalása után egy-egy ugynevezett új szemponttal mindig megnövekedik a vitának anyaga.

Az előtt az angol alkotmányból, a „parliament” történetéből, szokásaiból és hárszabályaiból szokott volt argumentálni, ma inkább saját történetünket, Ausztriával való küzdelmünknek, harcainknak történetét szokta beszédeinek és politikai meggyőződésének megvilágítására felhasználni. És a tőle tanult intimitások és részletek mindig tanulságosak, értékesek és önmagukban hordják annak magyarázatát, hogy a visszhangot a legszélesebb körben, a legtávolabb eső periferiákon is felköltik.

A függetlenségiéknak azt a dogmáját is, mely megtiltja nekik, hogy a delegációban részt vegyenek, Beöthy előtt már sokan szóvá tették és volt idő a mikor e felett a kérdés felett magának a függetlenségi tábornak hívei száltak egymással nagy perlekedésbe és Ugron Gábor első kiválására az anyapártból

— ha jól emlékszem — éppen ez a dogma szolgáltatott okot.

Mindeddig azonban ezek a viták, melyeknek Eötvös és Ugron voltak akkori hősei, meglehetősen színtelenek voltak. Nem volt bennök se pro, se contra igazi argumentum. A vitaközö felek — hogy úgy mondjam — csak hasból beszéltek. Sem Ugron, sem Eötvös nem látta még akkor a delegációt belülről. Elvi szempontokat és oportunitást emlegettek tehát, theorizáltak, veszekedtek, de bizonyítani nem tudtak, aminek következtében azután nem is győzhettek meg senkit se arról: van-e hát helye a függetlenségi pártnak a delegációban, vagy nincs.

Abban az előadásban, amelylyel Beöthy Ákos az ő szombati beszédében karakterizálta azt az őszinteséget, ahogy a delegációt a hadügyi szükségletekről, felszerelésekről és más egyebekről tájékoztatni szokták, bizonyára sok a guny, a tréfa és ezeknek kedvéért a tuzás is. Még is, ha elmélkedünk a delegáció intézményéről és az ellenzéknek parlamentáris hivatásáról, a Beöthy beszéde után csak erősödhet az a meggyőződés, hogy a függetlenségi pártnak el kell foglalnia az őt megillető helyet a delegációban. El kell foglalnia, mert így kívánja azt az országnak érdeke. Az a delegáció végtére is nem csupán arra való, hogy a közösköltségeket a kormány előterjesztésének megfelelően, vagy

néha napján reducálgatva megszavazza, hanem az a delegáció éppen olyan féltékenységgel tartozik ellenőrizni a közös kormány közegek működését, mint a parlament az országos kormányt.

Nekem ugyan eszem ágába sincs kötelesség teljesítés hiányával vádolni az eddigi delegációkat és azt az anekdotát, hogy valamelyik hadügyminiszternek a delegációban segédkező egyik referense úgy fordította volna magyarrá a hadügyminiszter kívánságát a magyar delegáció hadügyi albizottsága számára, hogy: „a hadügyminiszter ur azt *parancsolja* önöknek, stb.” — anekdotának tartom; sőt tovább megyek: szívesen visszaemlékezem azokra a hazafias felszólalásokra, melyek a legközelebbi delegációban elhangzottak, de ami igaz, az igaz és így igaz az is, hogy az egyetemes felfogás intenzívebbnek, szigorubbann tartja széles e világon az olyan ellenőrzését valamely kormányt, melyet ellenzék és kormány párt együttesen teljesít, mint az olyat, amelyet csupán a kormányt követő párt gyakorol.

Miért?

Azért, mert a többséget alkotó párt a *bizalom* alapjára helyezkedik a kormányval szemben, az ellenzék pedig azért ellenzék, mert *nincs bizalma* a kormány iránt. A bizalom hisz, a bizalmatlanság kétkedik. A legbecsületesebb kormány is foko-

zotabb gondossággal készül el tehát a beszámolásra, ha előre tudja, hogy működése, számadása a kétkedő bizalmatlansággal fog találkozni. A gondosságnak fokozása pedig nem csak hasznos, hanem szükséges is.

De van a kérdésnek egy másik oldala is.

Ha a nyilvános felszólalások után itéljük meg a t. Ház tudományát, jártasságát a katonai kérdésekben, elfogultság nélkül állíthatjuk, hogy a volt delegátusok sokkal jobban tájékozzák magukat a hadügyi javaslatok és előterjesztések ezer és ezer vonatkozásával szemben, mint a tisztelt függetlenségi párt hazafias lelkesedéstől lángoló tagjai. Katonai szempontból Tóth János, Tóth János és mindig csak az egyetlen Tóth János az, aki a függetlenségi padokról a honvédelmi költségvetést és egyébb katonai előterjesztéseket megbírálni szokta. A többi felszólaló urak más mezőről szokták venni argumentumaikat és valósággal kiszolgáltatják magukat a honvédelmi miniszter gunyolódó kedvének.

Ez pedig nem jól van így. Annál az óriási tehernél fogva, amit a hadügyi költségvetés évről-évre rak erre az országra, igen kívánatos volna, hogy ezek a költségvetések ne mindig csupán az önálló hadsereg követelésének talapatáról bíráltassanak, hanem hozzá tudjon az ellenzék

A ZEMPLÉN TÁRCZÁJA.

A sátoralja-ujhelyi izr. nőegylet hangversenye és bálja.

febr. 1.

Városunk e jóhírnevű, jótékony-ságáról közismert egyesülete ez évben a megszokott bál vagy piknik helyébe hangversenyt rendezett. Nagy fába vágta fejszét, mert aki ismeri az ujhelyi viszonyokat, nyilvánvaló, hogy itt és talán más kisebb városra is áll az, hogy magával a művészettel nem lehet nagy teret hódítani; csekély a közönség azon száma, melyet maga a művészet visz oda, ha nincs a szereplő személyek iránt szubjektivitással.

Még nehezebb a feladat, ha az igényelt nagy költségek mellett oly magas árakat kell szabni, hogy a nemes cél, a jövedelem szaporítása kárt ne szenvedjen.

A változatosság utáni inger legyőzte a vezetőségben a kételyt és aggodalmat és egy remekül kieszt és megállapított műsorral biztos sikerre való kilátás reményében serényen folyt az előkészületek.

Az egyesület és minden tagjának legnagyobb sajnálatára Teich Antónia úrnő, az egyesület nagy érdemű elnöke

betegség miatt aktív szerepet az előkészítésben nem vihetett, de annál többet fáradozott Zinner Henriként mint alelnök és az új pénztáros, Roth Józsefné úrnő, kik közreműködésükkel bebizonyították: mily szerencsés választása volt az egyesületnek, mikor a tisztséget oly nőkre ruházta, kiket ismert jótékony-ságuk, nemes szívök e fontos állásokra predesztinált, akikben az egyesület nemcsak tevékeny, de igen hasznos tisztviselőket nyert. Hú munkatársuknak, Klein Andor titkárnak buzgó és fáradságot nem ismerő tevékenységéért nagy felismerés és a jótékony-ság nyomában járó hálaérzet jut osztályrészül.

Ez említett nemes buzgalomhoz, úgy vélem, hozzájárult még a jótékony-ságra szorultak Gondviselőjének áldása, hogy a hangversenyyel egybekötött táncmulatság fényre, látogatottságra, de mint mondani szokás aranyos kedélyességre nézve igen pompás, sikerült mulatságnak vált be. A mulatságok hőmérője a négyes, a szupé a legmagasabb hőfokot mutatta, hogy félre ne értsenek, hamar ide teszem, hogy a négyest 60 pár táncolta, a szupénak se vége se hossza „Szép asszony, jó asszony” még most is cseng a fülemben.

Ujonc báltudósítónak hálás és csiklandozó témát szolgáltatott volna

a fényes és igen csinos toillettek leírása, de az ilyen magamfajtaú vén csatáló már csak élénk színekre, vagy a trombitaszóra reagál. Igaz, a trombitaszó eszembe jut a Säckingeni trombitás és az est fénypontja a hangverseny.

*

A szép táncosnők kedvéért foglalkoztam előbb a mulatsággal és elcsatolom utoljára a hangversenyt, no meg arra is volt szükségem, hogy a mámor kissé kimenjen a fejemből, mert ily dolgokról csak józan fejjel lehet írni. A hangverseny a legmagasabb műzlist képes volt kielégíteni, sőt mi több, 2 órán át fékentar-totta a mulatni vágyó fiatalságot, mi nagyon természetes, oly művészi játékot hallgatni, minőt Thoman vármegyénk szülötte és hazánk e büszkesége produkált, eseményszámba megy; játéka oly magas nívón áll, hogy meghalad minden provinciális kritikát; de ami az egész közönséget lebilincseli, az az ő sajátos, behizelgő modora és szeretetreméltó játékkedve. Komjáthy, a mi kedves direktorunk a „Vén színész” Gyulai e remek költeményének még remekebb szavala-tával nyitotta meg a hangversenyt. Utána *Bethoven* kettős „F” durját adták elő *Thoman* és méltó partnere *Hariss* Ervin fiatal hegedűművész

ügyes, precíz és egyes helyeken elragadó játékaival eszébe juttatta az embernek a világot járó kis hegedűkirályt: Kubeliket; a fiatal és meggyerő modoru művész szép jövőnek néz elé, ha e pályán tovább halad. Ezután „Nem vádoló” és a „Köny” c. ének számkat énekelte *Udvardy* Emilia opera-énekesnő *Nagy* Elza k. a. kísérete mellett. A közönség ismert kedvencét ovációval fogadta, melyből kijutott a vendégnek is, ki szép énekével rá is szolgált, de melegen ajánljuk a bájos kísérőnek, bár mily szépen és ügyesen tud kíséreni, ne kapassa el a közönséget e fajta szereplésével, mikor ő sokoldalú, szép tehetségével előjáró szerepet is vihet.

Talán untatnám is az olvasót a többi számok részletes felemlítésével, mert a dicséretekkel csak ismétlésekbe bocsátkoznám, de okvetlen dicsérettel kell még kiemelni művészi téren való nyereségünket *Fischer* Géza mérnök urban, városunk e sokoldalú dilettánsában, ki „Cornette à piston” hangszerén, szépen előadott „Bucsudal”-al nagy tetszést aratott.

A művészeket a hálás közönség több ízben kihívással, éljenzessel, és szünni nem akaró tapssal jutalmazta, a szereplő urhölgyeket pedig remek kiviteli csokrokkal tüntette ki a rendezőség.

szólni, — még pedig ki nem gu-nyolható alapossággal, — a fenn-álló védrendszer megbírásihoz és hadügyi kormányzat ellenör-zéséhez is.

A dogmával tehát igazán szakítani kellene már egy-szer. Hiszen ebben a dogmában nincs semmi következetesség! Törvénynek törvény az 1867: x II. t. cz. erről az oldalról te-kintve tehát a delegáció törvé-nyes intézmény. Aki pedig nem tartja annak, az az országgyü-lésnek sem lehet tagja, mert — az ő felfogása szerint — ez az országgyűlés híjával van a sou-verenitásnak, amit hadügyi és külügyi dolgokban a delegatio gyakorol. Merő ellentmondás te-hát: elfogadni a mandátumot és elvi alapon megtagadni az ellen-örzés kötelességét a legfontosabb kérdésekben.

Vagy talán attól fél a füg-getlenségi párt, hogy közelebről megösmerve a hadügyi dolgokat, önmaga is befogja látni, hogy sok indokolt panasz között még több indokolatlan támadást inté-zett már katonák ellen és nem olyan fekete az ördög, mint amilyenek festik? Ez sem le-hetetlen.

Szirmay István.

A Széchenyi-lakoma.

— február 3.

A Nemzeti Kaszinó hagyományos kegyelettel ünnepelte ez idén is nagy alapítójának emlékét, mely alkalom-ból a billikomot gróf Mailáth József emelte föl, aki nemes tisztét a sze-mélyéhez jogosan fűzött várakozásnak megfelelően töltötte be. Gróf Mailáth József egyike azon főuraknak, akinek szellemét a legnagyobb magyar tra-díciói ihlették meg s annak az eszme áramlatnak a törhetetlen híve, amely szerint az igazi hazafiság tetteket ki-ván. Az emlék-áldozat, az a szép be-széd, amelyet alább egész terjedel-mében közlünk, nemcsak a legna-gyobb magyar eszméinek igazságába vetett törhetlen hitét tükrözi vissza a méltó utódnak, hanem valóságos munka-programot nyújt oly célok meg-valósítása iránt, amely felé minden magyar embernek törekednie kell s

Névsort csak fentartással közlünk, mert a páholyok szép közönsége, hol belevegült a táncolók tömekegége, hol pedig csak szemlélő közönség gyanánt élvezett. Kiket feljegyezni sikerült ezek:

Asszonyok: Barthos Józsefné, Blumenfeld Lajosné, Breiner Hermanné, Czako Ignácné, Davidovits Adolfné, Dókus Gyuláné, Fleiszner Frigyesné, dr. Fried Lajosné, dr. Fried Samuné, Friedrich Vilmosné, Fuchs Jenőné, Fischer Gézáné, öz. Gáborné, Grün-baum Simonné, Guttman Mórné, Grosz-mann Gáborné, Haas Lipótné, dr. Haas Bernátné, Haas Fülöpné, Haas Adolfné, Havas Bertalané, Herczka Regine, Iczkovits Jakabné, Keszten-baum Lajosné, dr. Kellner Sománé, Kincsesy Péterné, Klein Andorné, Klein Arthurné, Kaufmann Arminné, Knopfler Sándorné, Klein Samuné, dr. Kovaliczky Elekné, öz. Kornstein Mórné, Landesmann Samuné, dr. Ligeti Józsefné, Láczy Elekné, Mauks Elemérné, Markovits Miksáné, Molnár Leona, Móré Gézáné, öz. dr. Nagy Arminné, Nagy Albertné, Pal-lay Józsefné, dr. Reichard Salamonné,

amely törekvésben sem politikai vé-leménykülömbőség, sem osztályérdek nem választhatnak szét bennünket. Ime a beszéd:

A megtisztelő és kitüntető meg-bizításnak, hogy a mai napon én üritsem a hagyományos serleget Széchenyi István emlékére, őszinte örömmel teszek eleget, mert a legna-gyobb magyarral foglalkozni azon, mindig hálás feladat közé fog tar-tozni — legalább addig, míg e hazá-ban magyar szív dobogni, magyar szó hangzani fog, melynek ellenáll-hatatlan, bűvös ereje a saját gyenge-ségünket is képes velünk és mások-kal elfelejtetni.

Széchenyi István fellépésével egy új korszak következett be, mely ha-zánkat nemcsak politikailag, de tár-sadalmilag is átalakította; de ezen átalakulás áldásait — fájdalom — nemzetünk csak nehéz megpróbálta-tások, nagy csapások és sulyos ráz-kódtatások árán tudta megszerezni.

Ama férfiak közül, kik az új Magyarország sorsára mind anyagi érdekeink, mind szellemi kifejlődésünk körében hatalmas befolytak, Szé-chenyi István alakja mindenki ki fog magaslan. Mi törpe utódok nem is vagyunk képesek az ő egységes, me-rész, átgondolt terveit a maga teljessé-gében megérteni, az ő fenkölt eszméinek gondolatvilágába felemelkedni. Azért, ha én ma megtisztelő megbízatásban eljárva, róla megemlékezem, nem fo-gok beszélni az ő közgazdasági rend-szerének egészéről, hanem csak egyes, napjainkban is aktuális közgazdasági kérdéseket ragadok ki a sokból és azokat kísértem meg úgy feltüntetni, mint Széchenyi István gondolta, le-írta, megállapítani és fejleszteni akarta de keresztül vinni már nem tudta, mert a gondviselés kifürkészhetetlen bölcsességében nem engedte azt meg neki.

Tudta és érezte ezt ő maga is, a mikor azt mondta: „Oh érzem, hogy mindaz, a mit kezdeni akarok, sikerülni fog, ha nem is *mindjárt*, ha nem is *általam*!”

Nagyszabásu terveit, nagy esz-méit ez ideig mi sem voltunk képe-sek egészen keresztülvinni, pedig azóta 7 évtized változatos viharja vo-nult el honunk felett!

Széchenyi István a szabad keres-kelemnek volt híve s Smith Adám eszméivel telítve, a népek vagyonát, az értékes javak összességének forrását az *emberi munkában*, vagyis egy a földmívelésben, mint az iparban és a kereskedelemben látta.

Senki sem ösmerte abban az idő-ben jobban a külföldi államok életé-nek minden nyilvánulását, mint ő; senki sem látta oly tisztán hazánk bajainak forrását, mint ő; azért is volt *közgazdasági tevékenységének*

Reichard Lajosné, dr. Rosenberg Bernátné, dr. Rosenthal Sándorné, dr. Révész Miksáné, Róth Bernátné, Róth Józsefné, Róth Mórné, Schön Mórné, Schön Sándorné, Schwarz Hermanné, Szabó Jakabné, Szöllösy Arthurné, dr. Székely Albertné, Schwarz Mar-kuszné, dr. Thuránszky Zoltáné, dr. Weinberger Mórné (Ungvár), Wilhelm Henrikné, Zinner Henrikné.

Leányok: Ambrózy Margit, Braun Etelka, Bettelheim Berta, Bogdány Malvin, Decsényi Olga (Bpest), Fried-lich Róza, Fuchs Szerén, Groszman Nina, Groszman Rezsín, Herczka Ot-tília, Havas Irén, Haas Irénke, Kohn Ilona (Zebegnyő), Kohn Berta (Lege-nye), Kellner Malvin (Kassa), Mar-kovits Zsófia, Major Ilona, Móré Etelka, Móré Margit, Nagy Elza, Nagyváthy Anna, Reich Vilma (Szo-boszló), Reichard Ilona, Reichard Honor, Rózsásy Boriska, Róth Zselka, Schorr Mária, Stark Malvin, Schön Hermina, Schwarz Ida (Zsujta), Szepessi Paula, Székely Róza, Székely Piroška, Szöl-ösi Paula, Wilhelm Margit, Wilhelm Lenke, Werner Sárika, Zinner Erzsike.

alaptétele, mely egész irodalmi mun-kásságán, beszédein, tetteiben követ-kezetesen keresztül húzódik: az, hogy *a nemzetet előbb vagyonossá, gaz-daggá kell tenni*, hogy azután szel-lemileg művelt és politikailag hatal-mas lehessen. Széchenyi István az első nemzetgazdászunk, első közgaz-dásági írónk, ki nemcsak *nemzeti gondolat* foglalkozott, hanem azo-kat, ha tehette, tényleg meg is *való-sította*.

Egész lényét lángoló hazaszere-tet járta át, azért akart ő hazájá-ban minden egyest anyagilag és szel-lemileg felemelni; ezen hazaszere-tet izzó fajszeretetté hevült, azért akart ő nemzetének, a magyar faj élet-revalóságának kidomborításával, az anyagi jólét és szellemi haladás utján az európai népek családjában becsü-letteljes helyet kivívni. Ez lebegett mindig szeméi előtt, ezt előbbre való-nak, fontosabb és lényegesebb fel-adatnak tartotta, mint a politikai füg-getlenséget, mert meg volt győződve arról és bizott a magyarok Istenében, hogy úgy mint a magyar nyelvnek, a magyar nemzetnek is egy szebb reggel hajnalafog felvirradni. Véle-ménye szerint tehát egy értelmes, vagyonos, szorgalmas, egységes, tár-sadalmilag szét nem tagolt magyar nemzetet nehezebben lehet leigázni, mint egy műveletlen, szegény, ele-meire szétbontott, szétbomlott, bár politikailag független népet.

Hogy egész egyéniségét, jellemét, közgazdasági irányát a maga nagy-ságában felfoghassuk és megérthessük, nem hagyhatom felemlítés nélkül, hogy azon időszakban, melyben Szé-chenyi István eszméit harcolt, a hazai tevékenységének abban az ébredő ko-rában, a haza boldogulását óhajtó s azért önzetlenül küzdő hazafiaknál úgy elmaradottságunk okára, mint a további teendőkre nézve két, egymás-tól lényegesen eltérő felfogás uralko-dott. Az egyik rész bajaink és elmara-dottságunk egyedüli forrását állami függetlenségünk hiányában és kiak-náztatásunkban találta; az állami füg-getlenségünk visszaszerzésére irányi-tott politikai ténykedésen kívül, min-den más működést időelőltinek, ered-ménytelennek, sőt károsnak tartott. Széchenyi ellenben megfordítva gon-dolta a teendők sorozatát. Azt han-goztatta, hogy bajaink és elmara-dottságunk okát nem egyedül állami függetlenségünk hiányában, de na-gyobbrészt *önmagunkban* kell ke-resnünk, még pedig a folytonos és kitaró szellemi és anyagi munkálko-dásra nehezen hajló és államjogi átalakulásokért nem igen rajongó ter-mészetünkben, éppen ezért tette kelve, anyagi eszközeink felhasználásával szellemi haladásunkat is fokozva, kell a nemzet emelkedését előidézni. Ő azt tartotta tehát, hogy az *anyagi téren való komoly haladás* képes minket csak az európai családok körében faji sajátosságaink megtartásával modern nemzetté átalakítani. Ezzel azután állami önállóságunk is be fog követ-kezni.

Ki ne tudná azt, hogy csakis minden feszélytől ment, szabad és független önelhatározás lehet leghat-hatósabb tényezője egy egyéni, mint a nemzeti boldogulásnak és alapja a céltudatos haladásnak. Nincs senki közöttünk, aki úgy az egyéni, mint a nemzeti önállóságot ne óhaj-taná, de ne felejtjük el azt, amit ép-pen Széchenyi István mondott, hogy a legszebb szándék, a legjobb akarat is *parlagon* hever ott, hol a kivitel-hez nincs meg az *anyagi* erő.

Nem vagyok illetékes a két irány helyessége között választani, nem is kutatom, mely iránynak volt akkor igaza, csak azt az egyet tudom és érzem, hogy mindkét irány hivi leg-tisztább, legönzettelenebb hazaszere-től voltak vezéreltetve, midőn a haza boldogulását eltérő utakon és más-más eszközökkel igyekeztek is elő-mozdítani.

Ma, midőn a letűnt lélekekemelő korszak éles küzdelmeinek heve már

nem érint bennünket, nyugodtan el-mélkedhetünk Széchenyi Istvánnak közgazdasági jelentősége felett.

Ha műveit, de különösen a „Hi-tel“-t olvassuk, értjük, hogy az nem-csak meglepetést keltett, de forron-gást is idézett elő. Értjük, hogy az abban lefektetett reformokat keresz-tül is akarta vinni, de lassan és fokoza-losan. Azt is értjük, hogy a „Hitel“-eszméitől felkeltett események várat-lan, meglepő és hatalmas következmé-nyei őt megijesztették.

Mint vészkiáltás hangzik a többi közt az a mondása: „*Magyarország-nak kereskedése nincs!*” Vagy nem a helyzet felismeréséről tesz-e tanu-ságot a következő mondása: „A ma-gyar birtokos szegényebb, mint bir-tokához képest lenni kellene!” Vagy nem áll-e az a drasztikus mondása, hogy: „A magyar szép ökröt Ma-gyarországon csak látjuk, Bécsben pedig eszik!”

Széchenyi ösmerte földrajzi fek-vésünket, azért írta a „Világ” című művében: „Nem mindig napnyugat, de végre napkelet legyen eszünkben!”

Kereskedelmünk mai állapotában sem a magyar ipart, sem a magyar mezőgazdaságot nem bírja szolgálni és vezetni. Viszont ezek sem bírják azt táplálni s megerősíteni. Kereske-delmünk csak közvetítői jelleggel bír; magyar és nemzeti kereskedel-münk csak akkor lesz, ha kereske-dőink *magyarok* lesznek és ha ön-állókká válnak. De ezt csak akkor bírják megtenni, ha ők az állam és társadalom támogatása mellett az ipar és mezőgazdasággal karöltve, erők alapját *önmagukban* találják meg.

Szép és nagy hivatása van a magyar és nemzeti kereskedelemnek! Ez vetné meg Magyarország alap-ját is.

Ha nézzük a történelmet, kezdve a phöniciaktól s a görögöktől egé-szen Angliáig, legutóbb Németorszá-gig — látjuk, hogy kereskedés nélkül egy nemzet sem lett vagyonossá, nagygyá és önállóvá. Hatalmas nép minden időben csak az, a melynek hatalmas, erősen szervezett és a *hazai talajban nyugvó* kereskedése van.

Ezt tudta a Junker Bismarck, ezt tudja a jelenlegi német császár is! Fájdalom Magyarországon a ke-reskedelem épp oly tőkeszegény, mint a többi termelési és kereseti ágak, s ha Széchenyi István, ki már 70 év előtt hangoztatta, hogy *gazdag nép felett és nemzeti kereskedés nél-kül korunkban nem képzelhető*, meg-jelenne közöttünk, népszerűségét fel-áldozva *ismét csak* hibáinkra figyel-meztetne bennünket. Emlékezzünk csak vissza, mit mondott róla a lánchid-alapkö letételekor minden te-kintetben legnagyobb ellenfele: „Mil-lió ajak magasztalandja nevét azon nagy hazafinak, ki a tespedés, az aljasultság korszakában merészen emelvé fel férfi szavát, villám gy-anánt szórta az igazságot az alvó nem-zet szemei közé!” Ha Széchenyi Ist-ván most megjelenne közöttünk, eso-dálkozna azon és mélyen elszomorodna, hogy mily ellentét van az egyes ter-melési ágak közt Magyarországon, mert tudta ő, hogy ezeknek *egymásra való kölcsönhatásától* függ nemze-tünk anyagi boldogulása és jövője! Kétszeresen áll ez ma, midőn a gaz-dasági harc, a lét kérdése előtt állunk.

Ezek az ellentétek nem volnának, ha kereskedőink, iparosaink és mező-gazdáink Széchenyi István szellemé-vel behatóbban foglalkoznának, ha bölcs tanai, ha magasztos példája után indulnának, ha — mint ő mondá — „egy időre felhagyva az agitationális kérdésekkel, az anyagi érdekek kife-jtését tennék *politikájuk tengelyévé* és a körül forognának.” Bevégzem beszédemet. Széchenyi Istvánnal fog-lalkoztam és azért annyira át vagyok hatva eszméitől, hogy az ő szavaival végzem felszólalásomat:

Emelkedjünk tisztelt földiek a mindennapiság s önzés szűk köréből elvégre a *hazafiság* terére is, mutas-

suk meg a nagyvilágnak, hogy párt-érdeket, különösniúséget s ellenszen-
vet háttérbe szorítva, valamint a ve-
szély óráiban, úgy honunk felvirág-
zási műtételeiben is, *egyesült magyar
nemzet* tudunk lenni.

Ez lesz legszebb elismerése a
legnagyobb magyar mindenha áldott
emlékének; az ő nagy szellemére, a
Haza üdvére emelem e szerleget!

A csaknem kétszáz főből állott,
az ország születés- és szellemi arisz-
tokráciáját képviselő ünneplő gyüleke-
zet az elismerés méltó ovatioival tette
magáévá az emlékbeszéd eszmei tar-
talmát. x-y.

VARMEGYE ÉS VÁROS.

(**Kinevezés.** A földmivelésügyi
m. k. miniszter *Szántó Jakab* Lajos
mitsei körállatorvost az üresedésben
levő sztrópkői járási állatorvosi állásra
kinevezte és öt utasította, hogy a hi-
vatalos eskü letétele végett gr. *Hadik*
Béla főispán előtt jelentkezzenek.

(**Közigazgatási bizottság ülése.**
A közigazgatási bizottság rendes ülé-
seinek határnapját az új ügyviteli
szabályzat rendelkezéséhez képest
maga a bizottság határozza meg. A
január havában tartott bizottsági ülés
ezt az évre minden hónap második
hétfőjében állapította meg, kivéve az
áprilisi ülést, mely a husvéti ünne-
pek miatt április 16-án lesz. A febr.
havi rendes ülés tehát 9-én, azaz a
legközelebbi hétfőn lesz.

(**A vármegye törvényhatósági
bizottsága** a múlt év szeptember ha-
vában tartott közgyűlésében hozott
határozattal az esküdtbírók céljaira
az ülésszakok tartamára átengedett
vármegyei házi nagyteremnek és ne-
hány mellékhelyiségnek ezen célra
a jövőre leendő átengedését megta-
gadta. — A belügyminiszter azonban,
hogy az igazságügyminiszter az új
törvényszéki épületnek és fogháznak
felépítését, illetőleg ezen építkezések-
nek a már a folyó évben való meg-
kezdését elrendelte, felszólítja a vár-
megye közönségét, hogy az esküdt-
széki tárgyalások céljaira szolgáló
helyiségek átengedése iránt újból ha-
tározzon. E határozat természetesen,
az ily körülmények között most már
csak kedvező lehet.

(**A földmivelésügyi m. kir. mi-
niszter** gróf *Hadik Béla* főispán köz-
benjárására elhatározta, hogy a vár-
megye közönségével 1893. évi február
3-án megkötött szerződés 5. pontja
alapján az államkincstárt jogosan meg-
illető *erdőkezelési költségek után
esedékessé vált késedelmi kamatokat*
az 1901. év végéig *elengedi*, illetőleg
azt a törvényhatóság általánhatrálléká-
nak befizetéseül kivételesen betudni
hajlandó, ha a törvényhatóság a szó-
ban forgó általánhatrállékot a f. év
március hó végéig minden tekintetben
rendezi. — Ezen késedelmi kamatok
12,186 korona 01 fillért tesznek ki.

(**Legtöbb adót fizető bizottsági
tagok névjegyzéke.** A vármegyei iga-
zoló választmány a bíráló választ-
mány határozatából id. *Meczner Gyula*
elnöklete alatt január 31-én tartott
teljes ülésében újból összeállította a
legtöbb adót fizető bizottsági tagok
névjegyzékét, mely alkalommal mind-
azoknak, akik az adó kétszeres be-
számításának jogkedvezményét akar-
ták igénybe venni, a törvény rendel-
kezéséhez képest ezen ülés tartama
alatt szóval, vagy írásban jelentkezni
és jogosultságukat igazolni kötelesek.

(**Gazdasági munkások elismerő
oklevele.** A földmivelésügyi miniszter
már megküldötte gróf *Hadik Béla*
főispánnak azon öt gazdasági mun-
kás részére átadandó elismerő ok-
levelet és 100—100 korona pénz-
beli jutalmat, a kik becsületes és
hűséges szolgálattal hosszabb időt
töltöttek egy munkaadónál és a kik
megbízhatóságukkal, szorgalmas, jó-
zan viselkedésükkel munkatársaik kö-
zül kiténtek. A díszes képrámába

foglalt elismerő oklevél egy arató
munkást ábrázol pihenni tért család-
jával, kinek a magyar nemzet geni-
usza *Darányi Ignác* földmivelésügyi
miniszter következő elismerő szavait
mutatja, hogy „*X. J. gazdasági cse-
lédnek szorgalmas munkálkodását,
példás hűségét, derék, becsületes vi-
selkedését elismeréssel és dicséret-
tel méltánylom.*“ Az oklevelek és
pénzbeli jutalmak (és pedig ezek
aranyban) a közel napokban lesznek
ünnepélyes módon az illetőknek át-
szolgáltatva.

HIREK.

— **Hymen-hirek.** *Szeszlér Ödön*
helybeli mérnök január hó 28-án je-
gyet váltott *Szép Ilonkával*, *Szép*
Gedeon sátoraljuhelyi ügyvéd leány-
ával. — *Petách Emil* munkács-
egyházmezei pályavégzett papnöven-
dék január hó 29-én eljegyezte *Farkas*
Ilonkát, *Fesztóry József* szent-
széki tanácsos kedves unokáját *Vé-*
csén. — *Mayer Ignác* sztarai tanító
feleségül vette Győrbíró *Irenke* sztarai
tanítónőt. — *Dr. Fényes Mór* pesti
hittanár eljegyezte *Reich Jolánt*,
Reich Mór földbírtokos leányát
Lukán.

— **Állami tisztviselők értekezlete.**
A helybeli állami tisztviselők helyi
bizottsága a következő meghívást
küldte szét: „Felkéretnek a saujhelyi
összes állami tisztviselő urak, hogy
1903. évi február hó 5-én d. u. 5 óra-
kor a kir. törvényszék második eme-
letén levő főtárgyalási terembe min-
nél nagyobb számban megjelenni
sziveskedjenek.“ Az értekezlet tár-
gyai lesznek az „Állami tisztviselők
Országos Egyesülete“ alapszabályai-
nak ismertetése és a helybeli fiók-
egylet megalakítása. A fogsztási
szövetkezet, segélyegylet és házépítő
szövetkezet megalakításairól tanács-
kozás. Tájékoztásul megjegyezzük, hogy
illetékes helyről vett értesülés szerint
az állami és községi tanítók, továbbá
városi és megyei, valamint vasuti tiszt-
viselőket is bele akarják vonni a
mozgalomba, a kik azonban erre az
előértekezletre külön meghívót még
nem kaptak, de azért szintén meg-
jelenhetnek és szívesen látott vendé-
gek lesznek. A fölötté fontos mozga-
lom elé nagy érdeklődéssel néznek
különösen a tisztviselők. Az értekez-
leten mint előadó *Gál Lajos* törvény-
széki albiró szerepel, a ki az összes
előmunkálatokat végezte.

— **A fagy.** A múlt hónapban ural-
kodott nagy hideg a gyümölcsfákban,
különösen a barack- és cseresznyefák-
ban sok kárt tett, a fiatal csemeték
különösen sokat szenvedtek az állami
faiskolákban. *Legtöbb kár Zemplén-
vármegyében* és az erdőterületi kerü-
letekben volt, ami annál sajnálatos-
abb, mert több ezerre megy azoknak
a lelkészeknek, tanítóknak és kiszga-
dáknak a száma, akik az állami fais-
kolákból ingyen, vagy kedvezményes
árban fákat kértek és akiknek kérelme
most csak kis részben lesz teljesít-
hető. Sok kárt tett a hideg a szőlő-
ben is, mert a hirtelen beállott fagyok
miatt sok maradt fedetlen s a be nem
takart venyigék, sőt szőlőtőkék is be-
fagytak. Az ez évi gyümölcs- és szőlő-
termés tehát kedvezőtlennek ígérke-
zik, ami egy új csapás lesz ugyanis ke-
ményen sújtott gazdáinkra.

— **A „Kazinczy-Kör“ vezetősége**
ujabban három új estély tervét készí-
tette elő. Az első felolvasás nélküli
nyilvános estélyt dr. *Hornvay Béla*
fogja rendezni, a második kamara
estély lesz s a harmadik a *Bartók*
ünnepély.

— **Gyilkosság és öngyilkosság.**
Véres dráma játszódott le tegnap
este a helybeli csendőrlaktanyán.
Rosenberg Mór csendőr előbb lelőtte
Lendvay *Ábel* csendőrtársát, azután
öngyilkossá lett. A véres esetről rész-
letes tudósításunk a következő: Folyó
hó 2-án este 9 óra után a csendőrlak-
tanyának *Jókai*-utcára szolgáló egyik
szobájában laktak többi csendőrtár-

saikkal együtt *Rosenberg Mór* és
Lendvay *Ábel* csendőrök. Lefekvés
előtt *Rosenberg* kissé boros állapo-
tában beszélgetés közben oda szolt
Lendvay csendőrtársának, hogy fe-
küdjön már le. Lendvay ügyet sem
vetett a felszólításra, amiért *Rosen-*
berg megismételve szavait, tréfásan
jegyezte meg, hogy ha le nem fekszik,
lelővi. „Csak nem teszel ilyen bo-
londot“ volt erre a nem várt fenye-
getőzésre Lendvay válasza és alig
mondotta ki az utolsó szót, *Rosen-*
berg egy pillanat alatt levette a szeg-
ről szolgálati fegyverét és Lendvayt
célba vette. A következő pillanatban
eldördült a fegyver és a szerencsét-
len Lendvay jobb vállon találva, a
szoba padlózatára zuhant, majd ösz-
szeszedve erejét, hirtelen fölugrott és
a szomszéd szobán keresztül az ud-
varra menekült. Segélykiáltásaira a
laktanyával szomszédos szobában lakó
Szenyei *Árpád* csendőrmester az
udvarra rohant, ahol Lendvay egyre
azt kiabálta, hogy meglöttek. Mialatt
ez az izgalmas jelenet az udvaron
lejátszódott, addig *Rosenberg*, látva,
hogy társát meglötte, szolgálati fegy-
verének csövét szájába illesztette és a
fegyvert elsütötte. Mire az őrmester
a meglőtt Lendvayval a laktanyába
tért, *Rosenberg*ből, aki a széken ülve
lőtt szájába, patakzott a vér. A bor-
zalmas öldöklésnek azonnal helye
futt a városban és nagy riadalmat
okozott. A meglőtt csendőröknek az
első segélyt az elhívott dr. *Stern*
Armin városi orvos adta, majd el-
jött dr. *Kantha* ezredorvos, *Schmidt*
Lajos rendőrkapitány és *Egyed* *József*
csendőrfőhadnagy. A csendőröket se-
beik bekötése után a rendőrség a
kórházba szállította, ahol — míg e
sorokat írjuk — mindketten életben
vannak. Lendvayt a golyó jobb vál-
lon, az első és második borda között
találta és testén keresztül hatolva, a
falba furódott. Sebe súlyos, azonban
nem életveszélyes. *Rosenberg* életve-
szélyes sebést alig fogja kiheverni. A
golyó a szájüreg felső részén hatolt
be és a fej elején, homloka közelé-
ben jött ki és a menyezetre furódott.
A véres eset annál elszomorítóbb,
mert a két csendőr a legjobb bajtársi
viszonyban volt egymással. A vé-
rengzésről, melyet egy könnyen gon-
dolkodó ember meggondolatlansága
idézett elő, városszerte izgalommal
beszélnek. Az esetet a csendőrkerü-
leti parancsnokságnak táviratilag be-
jelentették. — *Molnár* hadbíró *Cser-*
nyiczky főhadnaggyal már a délutáni
vonattal megérkezett Kassáról és a
közokórházban kihallgatta Lendvayt,
Rosenberget azonban ki nem hallgat-
ták, mert nem bír beszélni.

— **A helybeli ált. ipartestület**
bájlja február 1-én zajlott le a városi
színházban, melyről tudósításunkat
jövő számunk hozza.

— **Felolvasó-est.** A reformátusok
folyó hó 5-ikén, vagyis *csütörtökön*,
d. u. 6 órakor tartják a hetedik vallásos
irányú felolvasó-estét, melynek mű-
sora a következő: 1. Gyülekezeti ének.
2. Ima és felolvasás. Tartja: *Harsá-*
nyi István s.-lelkész. 3. Szavaltat,
Czigler Mariskától. 4. Új ének az éne-
kes könyvhöz kiadott gyűjteményből.
Előadja a polg. leányiskola 16 növen-
dékéből alakult alkalmi kar. 5. Sza-
valat *Mátyus* *Árpádtól*. 6. Új ének.
Előadja a polg. leányiskola 16 növen-
déke. 7. Esteli ének az új énekes
könyvhöz kiadott gyűjteményből. Sza-
valja *Spisóvszky* *Sarolta*. — 8. Gyü-
lekezeti ének.

— **Összeeggett gyermek.** A szülői
gondatlanságnak esett áldozatul folyó
hó 2-án egy apró gyermek. *Oszip*
József napszamos és *Mitró* *Anna*
hosszabb idő óta vadházasságban él-
nek a *Kazinczy*-utcai *Szkrak*-féle ház-
ban. Egy éves kis gyermeküket ja-
nuár hó 28-án 9 éves kis fiók fel-
ügyeletére bízták és korán reggel
napi munkájok után mentek. A ta-
karéktűzhelynek van egy része, ahová
mielőtt hazulról eltávoztak, kis gyer-
meküket elhelyezték, hogy egy kis
meleg érje. A kis apróság alvás köz-

ben fölébredt és annyira izgett-moz-
gott, míg a közvetlen közelben lévő
takaréktűzhely tüzes lapjára gurult
és hátát iszonyuan összeégette. Mire
szülei hazaértek, gyermeküket félig
megperzselve találták. A nagyobbik
fiu, akinek felügyeletére bízták a gyer-
meket, a szerencsétlenség bekövetke-
zése közben kint játszott és azt állítja,
hogy egy éves *Mariska* nővérét atyja
ittas állapotban a tüzes takaréktűz-
hely fölé tartotta és e közben ráej-
tette volna. A kis lány a súlyos
égési sebek következtében folyó hó
2-án kiszenvedett. A szülők ellen
gondatlanságából okozott emberölés
büntette miatt megindították az el-
járást.

— **A tokaji Casino** f. hó 2-án
tartotta évi közgyűlését nagy érde-
klődés mellett. Elnök lett: *Füzesséry*
Ödön, alelnök: *Plathy Zsigmond*,
pénztárnok: *Haas József*, háznagy:
Dienes Gyula, titkár: *Tóth Kálmán*,
könyvtárnok: *Fénykövi Jakab*. A
közgyűlés egy vigalmi bizottságot is
választott, melynek elnöke: *Nemes*
Andor. Ezen bizottság célja lesz leg-
alább havonként egyszer felolvasás-
sal egybekötött társas összejövetele-
ket rendezni. Ugyancsak elhatározta
a közgyűlés a könyvtárt 600 korona
értékű könyvekkel gyarapítani.

— **Meghívó.** Az olasz-lisztkai tár-
saskör folyó év február hó 15-én *Olasz-*
Lisztkán, a nagy vendéglő termében
saját alaptökeje javára tombolával
egybekötött zártkörű jelmezes-estélyt
rendez. Beléptidj személyenként 2
korona, családjegy (3 személyre) 5 kor.
Minden belépti jegy egyszersmind
tombola jegy is. — Tombola jegy
ára 20 fillér, mely előre is váltható
a kör pénztáránál. Kezdeté este 8 1/2
órákor.

— **Mezőrendőri kihágások.** A bel-
ügyminiszter szabályrendeletet ad ki,
hogy mihelyt az egyszersítési törvény-
nek a kihágási eljárásra vonatkozó
része életbe lép, a mezőrendőri kihá-
gási ügyeket a városi főjegyző többé
nem láthatja el, hanem a rendőrka-
pitány hatáskörébe kerülnek. A mező-
rendőrségről és mezőgazdaságról szóló
törvény végrehajtása azonban to-
vábbra is a városi főjegyző hatáskö-
rében fog maradni.

— **Csendőrök harca a farkasok-
kal.** Folyó hó 14-én ezzel egy óra táj-
ban a nagydobrai csendőrsőtől szá-
gáltatásra kivézényelt *Demeter Ferenc*
őrsvezetőt *Minyóc* és *Turány* községek
közötti utvonalon két hatalmas farkas
észrevétlenül megtámadta. A vakmerő
bestiák ellen a csendőrök jó fegyve-
reiket használták s habár az éj korom
sötét volt, a farkasokat súlyosan meg-
sebesítették. A sebesült ordások el-
menekültek.

— **Szülőoltványok és szőlővesszők
kiosztása.** A földmivelési miniszterium
borászati osztálya *Dobokai Lajos* bo-
rászati kormánybiztos vezetésével most
osztja szét a rendelkezésére álló
szőlő oltvány és szőlővessző készletet
a szőlőtermelők között. Az őszi ked-
vezőtlen időjárás miatt azonban a ké-
szlet meglehetősen csekély s a terme-
lés ötöd részét sem érte el a szőlőfel-
újítási kedv a bortermetelő gazdaközön-
ség minden rétegében nagyon meg-
erősödött — a miniszteriumhoz olt-
ványok és vesszők iránt beérke-
zett kérvények száma meghaladja a
tizezret — az idén a szőlőművelők e
tekintetben való igényeinek kielégítése
csak részben történhetik meg, mivel
a szeptemberi fagyok a termelést na-
gyon megrongálták, megcsökkentették.
A miniszterium ennél fogva sokkal
rigorózusabban kénytelen a beérkezett
kérvényeket elbírálni s elvileg kim-
ondotta, hogy sik vidékre, kötött ta-
lajra az idén egyáltalán nem ad szőlő-
oltványt vagy szőlővesszőt.

— **Ovointézkedések az esetleges
árvízveszély ellen.** Az időjárás gyors
változásai nagyobb mérvű áradásoknak
lehetnek okozói; a földmivelési mi-
niszter a szükségessé vált árvédeke-
zés sikerének biztosítása végett meg-
felelő intézkedések megtételére hívta

fel a törvényhatóságokat. Különösen elvárja a miniszter: 1. hogy a magán-öblözeti és községi védművek érdekében teendő intézkedéseket szigorúan ellenőrizzék s a hiányokkal, vagy mulasztásokkal szemben erélyesen lépjenek fel; 2. erélyesen intézkedjenek, hogy szükség esetén megfelelő közérő és munkaerő álljon rendelkezésre; 3. intézkedjenek, hogy ártéri községek az árvízveszély esetén intézkedni hivatott előjárókat haladéktalanul jelöljék ki; 4. az érdekelt társulatokkal egyetértve jelöljék meg a közigazgatási tisztviselőknek árvízveszély esetén való működési helyet. Egyben ezuttal a miniszter, egy a honvédelmi, valamint a kereskedelmi, és hadügyminisztert megkereste, hogy szükség esetén a csendőrség, a katonaság, az érdekelt ármentesítő-társulatokat működésben támogassa, a távirtdahivatalok pedig minden időben rendelkezésre álljanak.

A vasúti jegyek ellenőrzése.
A Magyar királyi Államvasutak igazgatósága a következő értesítést teszi közzé: A menetjegyekkel történt számos visszaélés szükségessé tette, hogy a jegyeknek és egyéb igazolványoknak ellenőrzését fokozottabb mérvben a legbehatóbb módon végeztessük s ez érdekből az üzletszabályzat 21. §-ban, illetve annak II. póthatározmányában foglalt határozmányoknak föltétlenül érvényt szerezzünk. Erdekelt közlegeinket, ugymint a kapusokat, a jegyvizsgáló kalauzokat és az ellenőröket szigorúan utasítottuk, hogy az utazó-igazolványoknak, és pedig úgy az egyszerű utazásra szóló, mint az időszakos, vagy állandó érvényűvel bíró (szabad-, bérlet-, stb.) jegyeknek előmutatását, a várótermekben, illetve a pályaudvarra való belépésnél és utközben a vonatokban mindenkitől kivétel nélkül föltétlenül követeljük. Továbbá elrendeltük, hogy mindenkor megköveteljük azt, hogy az utasok a pályaudvarok elhagyása előtt a további utazásra még érvényes utazó-igazolványokat fölmutassák és a további utazásra már nem érvényes utazó-igazolványokat a jegyelszedőknek átadják. Midőn a fentebbiekre s arra is, hogy a külföldön hasonló szigorú intézkedések állanak fön, az utazó közönséget figyelmeztetjük, egyuttal kérjük, hogy a menetigazolványt idővesztés és a menetjegy előkeresésével járó egyéb

kellemetlenség kikerülése végett, saját érdekében kéznél tartani és közlegeinknek a menetjegyek előmutatására irányuló kötelességszerű fölhívását ellenvetés nélkül teljesíteni sziveskedjék.

KÖZGAZDASÁG.

*** Vetőmagvak. (Mauthner Ödön tudósítása.) Vöröshermag. (Lóhere mag)** A beállott erős fagyok következtében a gazdák részéről egy kissé megcsappant a kereslet, mely körülmény azonban nem akadályozta meg az árak újbóli emelkedését. A termelők már oly csekély mértékben kínálnak elsőrendű árut, hogy a kereskedők kénytelenek Olaszország felé fordulni, ahonnan már is néhány száz mázsányi árut hoztak be. Az olasz eredetű mag azonban nem igen fogja kielégíteni a gazdák igényeit, mert tudvalevőleg sokkal gyengébb növényzetű, mint a magyar. Lóhere **Lucernamag** Lanyha irányzat mellett és a jelenlegi alacsony jegyzések miatt a kínálat meglehetősen csekély, mert mindazok kik még lucernamaggal bírnak, annak reményében, hogy a vetési időny beálltával majd az árak is emelkedni fognak, tartózkodó álláspontot foglalnak el. **Takarmányrépamag.** Az idei évadban a takarmányrépamag beszerzésénél igen elővigyázónak kell lenni, mert már évek óta nem termett oly temérdek sok rosszul csirázó takarmány répamag, mint az idén. Kevésbé elővigyázó kereskedők ezen rossz magot megveszik, és így magától értetődik, hogy látszólag igen alacsony ajánlatokat tethetnek. **Bükköny.** A kínálat nagy és már meglehetősen sokan nagyobb tételeket rendelnek. **Muharmag.** Fokozott kínálat mellett a forgalom lényegtelen. **Baltacimmac.** Sem kereslet, sem kínálat nem volt. A fagyos időjárás következtében a többi magfélékből sem volt forgalom. **Jegyzések nyers-áruért 50 kilonkint Bpsten:** Lóhere 70-78 kor. Lucerna 58-63 kor. Muharmag 9 1/2-10 kor. Baltacim 12 1/2-14 1/2 Bükköny 7-7 1/2 korona.

A SZERKESZTŐSÉG ÜZENETE.

Állandó tudósítókat keresünk vármegyénk nagyobb községeiből, különösen: Tokaj, Szerencs, Homonna, Kir.-Helmecz, Szinna és N.-Mihályból; felkérjük mindazokat, kik a tudósítást elvállalják, sziveskedjenek

szerkesztőségünket értesíteni, hogy részükre a megbízást megküldhessük.

B. Mihály. Bpest. A kért számból nem küldhetünk már, de a melyben ez a versed megjelenik pontosan lesz küldve czimedre. **th. R. Gy. né. Bpest.** A versecskét közlendőink közzé lktattuk, a küldött tárcák közül már egyik megjelent a másik jönni fog.

ifj. J. B. Helyben. A versecskéket átnézük s majd véleménynt mondunk róluk.

Kiadótulajdonos **Éhlert Gyula.**

HIRDETÉSEK.

665/1902. vb. sz.

Arverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a saujhelyi kir. járásbírósnak 1902. V. Sp. II. 498/5. számú végzése következtében Dr. Haas Bertalan ügyvéd által képviselt Schwarz Hermann kis-toronyai lakos javára **Szemere József és neje** kis-toronyai lakos ellen 989 k. 56 fill. s jár. erejéig 1902. évi okt. hó 21-én foganatosított kielégítési végrehajtás után lefoglalt és 1120 koronára becsült következő ingóságok u. m.: lovak, tehének, szekerek, kocsik nyilvános árverésen eladotnak.

Mely árverésnek a saujhelyi kir. járásbírósnak 1902. évi V. II. 453 2. számú végzése folytán 989 kor. 56 fillér tőkötvetelés, ennek 1902. évi június hó 26. napjától járó 5% Kamatai 1/4% váltódíj és eddig összesen 109 kor. 64 fillérben biróilag már megállapított költségek erejéig Kis-Toronyán alperes lakásán leendő eszközzésére **1903. évi február hó 6-ik napjának d. u. 3 órája** határidőül kitűztetik s ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok árverésen az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §-ai értelmében a legtöbbet ígérőnek szükség esetén becsáron alul is elfognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és fölfoglalatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna ezen árverés az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Saújhelyben, 1903. évi január hó 26. napján.

Fejér Zoltán,
kir. bír. végrehajtó.

Kiadó

Kazinczy-utczán egy 5 szobából álló emeleti lakás mellékhelyiségeivel együtt, továbbá a Pázsit-utczai „Francia-kert” lakással együtt, mely utóbbi akár egészen, akár parcellázva is eladó. Értekezhetni **Markovits Miksa** tulajdonosnál Sátoraljaujhely.

Arverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a saujhelyi kir. törvszék 1902. évi 17746. számú végzése következtében **vb. Kohn és társa** czég csődtömegéhez tartozó a csődleltárban 344, 423, 425, 488, 490, 531, 533, 576, 578, 724, 726, 736, 738, 740, 744, 769, 771, 906, 908, 916, 918, 934, 936, 937, 940, 957, 959, 963, 965, 966, 968, 974, 976, 989, 991, 1013, 1015, 1062, 1064, 1079, 1081, 1086, 1088, 1100, 1102, 1107, 1109, 1142, 1144, 1150, 1152, 1198, 1201, 1209, 1211, 1360, 1362, 1391, 1393, 1427, 1429, 1451, 1463, 1455, 1457, 1460, 1462, 1465, 1467, 1472, 1474, 1476, 1478, 1483, 1487, 1489, 1491, 1493, 1503, 1504, 1507, 1509, 1531, 1533, 1552, 1554, 1555, 1557, 1559, és 1619. tétel számok alatt felvett s 137,601 kor. 99 fillért képviselő aktív követelések egy tömegben nyilvános árverésen eladotnak.

Mely árverésnek a tokaji kir. járásbírósnak 1903. évi V. 11/1. számú végzése folytán Tokajban Székely Károly tömeggondnok ügyvédi irodájában leendő eszközzésére **1903. évi február hó 10-ik napjának d. u. 3 órájára** határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi 60 t. cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénz fizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Tokajban, 1903. január hó 18-án.

Faragó József,
kir. bír. végrehajtó.

Dr. Lengiel F.-féle Nyirfa-balszam.

Már maga az a nedv, mely a nyirfa törzséből, ha abba furást eszközölünk, kifolyik, emberemlékezet óta mint a legkitünőbb szépitőszert ismeretes; ha azonban ezt a nedvet a feltaláló előírása szerint kémiai uton balszammá készítjük,

akkor lesz csak kitünő hatása. — Ha az arcot vagy más bőrhelyet ezzel este bekenjük, a bőrről már másnap reggel majdnem észrevehetetlen pikkelyek válnak le, miáltal a bőr vakító fehér és finom lesz.

Ez a balszam elsimítja az areon képződő ráncokat és himlőhelyeket és annak fiatalos arczint ad; a bőrnek fehérséget, finomságot és üdeséget kölcsönöz, a leg-
rövidebb idő alatt eltávolítja a szeplőket, bőrfoltokat, anyajegyeket, az orr vörösségét, bőr-atkákat és mindenféle bőrtisztatlanságot. Egy korsó ára használati utasítással együtt 1 frt 50 kr.

Dr. Lengiel-féle Benzoe-szappan
a legenyhébb és leghasznosabb szappan a bőr részére, különlegesen preparálva darabonként 60 kr. — Kapható minden nagyobb gyógyszerárban.
Főraktár Budapest: **TÖRÖK JÓZSEF** gyógyszerárban, Király-utca 12. szám.

HIRDET MÉNY.

A zemplénmegyei kereskedelmi-, ipar-, termény és hitelbank részvényesei

a folyó 1903. évi február hó 8-án délelőtt 10 órakor

Sátoraljaujhelyben, az infézet helyiségében tartandó

XXXIII-ik évi rendes közgyűlésre

tisztelettel meghívotnak.

Tárgyak:

1. Közgyűlési elnök és jegyzőkönyv-hitelesítők választása.
2. Igazgatóságnak évi üzleti jelentése.
3. A felügyelő-bizottságnak jelentése.
4. Az 1902-ik évi mérleg megállapítása, a nyereség felosztása és az osztalék kifizetése iránti határozat.
5. Az igazgatóságnak és felügyelő-bizottságnak adandó felmentvény.
6. Sorrendben kilépő három igazgatósági tag helyének választás utjání betöltése.
7. Egy felügyelő-bizottsági póttagnak választása.

Minden részvényes, ki akár személyesen, akár meghatalmazottja által a közgyűlésen résztvenni kíván, felkéretik, hogy az alapszabályok 26. §-a értelmében részvényeit a le nem járt szelvényekkel együtt a közgyűlést megelőző napokban az igazgatóságnál elismervény mellett letéteményezni sziveskedjék.

Kelt Sátoraljaujhelyben, 1903. évi január hó 10-én.

Az igazgatóság.